Publicatie : VPRO Gids bijlage
Datum : 27 jan 2017 Pagina : 6
cm2 : 747 Advertentiewaarde : € 18.346,00
Regio : Nederland
Frequentie : incidenteel
Oplage : 182.693

Opgroeien in 'the hood'

door **JELLE SCHOT**

Alex Hibbert in *Moonlight*

In Rotterdam draait dé favoriet voor de komende Oscars: *Moonlight*, van Barry Jenkins. 'Met *Moonlight* laat Jenkins ons niet alleen kennismaken met een zeldzaam complex personage, maar ook met een wereld die we zelden tot nooit in de bioscoop zien.'

'Is dit de beste film van het jaar?', kopte de *New York Times* eind oktober. Onderwerp van het lyrische artikel, dat de vraag overigens met een ferme ja beantwoordde, was *Moonlight*: een klein, persoonlijk en onafhankelijk geproduceerd drama over drie fases uit het leven van een homoseksuele zwarte jongen, die opgroeit in één van de ruigste buurten van Miami. Inmiddels geldt *Moonlight* als absolute topfavoriet voor de Oscars.

Barry Jenkins

Regisseur van *Moonlight* is Barry Jenkins (37), geboren en getogen in Liberty City, dezelfde wijk in Miami als waar de film zich afspeelt, en net als hoofdpersoon Chiron kind van een aan crack verslaafde moeder. Jenkins toont ons Chiron, die gespeeld wordt door drie verschillende acteurs, als kind, tiener en volwassene. We zien hem worstelen met zijn thuissituatie, zijn geaardheid en zijn mannelijkheid.

Van jongs of aan wordt hij gepest, omdat hij kleiner is, en 'anders'. Zijn moeder verwaarloost hem, zijn vader is afwezig (of dood, dat wordt nooit duidelijk). Enig rolmodel in zijn jonge leven is de man die zich uiteindelijk over hem ontfermt: drugsdealer Juan.

Met *Moonlight* laat Jenkins ons niet alleen kennismaken met een zeldzaam complex personage, maar ook met een wereld die we zelden tot nooit in de bioscoop zien. En als we hem al zien, dan zeker niet op deze manier: beklemmend, tragisch en toch ook lyrisch en romantisch, badend in blauw-paarse pasteltinten. Ja, er zijn dealers en verslaafden in de straten van Miami. Maar er zijn ook wandelingen op het strand, spelende kinderen in de zee en intieme gesprekken tussen vrienden en geliefden. Want zo herinnert Jenkins zich ook zijn eigen jeugd, vertelde hij onlangs in een interview met *Rolling Stone*: 'Opgroeien in *the hood* was niet ellendig. Het voelde vooral als iets prachtigs.'

Jenkins' eigenzinnige aanpak maakt van *Moonlight* een volstrekt uniek kunstwerk. Maar het had weinig gescheeld of de film, gebaseerd op het (nooit opgevoerde) toneelstuk *In Moonlight Black Boys Look Blue* van Jenkins'

alleen voor intern/eigen gebruik

Publicatie : VPRO Gids bijlage
Datum : 27 jan 2017 Pagina : 6
cm2 : 747 Advertentiewaarde : € 18.346,00
Regio : Nederland
Frequentie : incidenteel
Oplage : 182.693

stad- en leeftijdsgenoot Tarell Alvin McCraney, was er nooit gekomen. Want eigenlijk had Jenkins zijn ambities als regisseur aan de wilgen gehangen.

Jenkins debuteerde in 2008 met *Medicine for Melancholy*: een prachtige, intelligente en geestige lowbudget-film in de rijke traditie van praat- en-wandelfilms — denk aan Richard Linklaters *Before Sunrise* (1995) — maar dan met twee zwarte twintigers in de hoofdrol, die na een onenightstand ronddwalen door San Francisco, discussiërend over de liefde, slavernij en de veranderende huizenmarkt.
Medicine for Melancholy werd een kleine hit in het Amerikaanse festivalcircuit. Talloze ontmoetingen met agenten en studio's in Hollywood volgden en Jenkins werkte achtereenvolgens aan verschillende projecten. Zoals een sciencefictionfilm over tijdreizen en Stevie Wonder, waarin zangeres Solange een performance-artiest zou spelen die terugreist naar het jaar 1972.
Maar uiteindelijk kwam die tweede film er maar niet. En dus verdiende Jenkins de kost in de tussentijd op andere manieren. Toen de VPRO hem in 2009 telefonisch interviewde naar aanleiding van een vertoning van *Medicine for Melancholy* in Amsterdam, had hij enkel vroeg in de ochtend tijd. Omdat hij zijn baan op oproepbasis, sjouwwerk voor een event van Apple, simpelweg niet kon afslaan. 'Was ik maar filmmaker in Nederland', verzuchtte hij toentertijd, 'met al jullie filmfondsen.'

Anno 2017 behoort Jenkins echter in één klap tot de elite van de Amerikaanse filmwereld. Dat heeft hij overigens grotendeels te danken aan producent Adele Romanski, die hij nog kende van zijn studietijd aan de universiteit van Miami. Zij was het die hem begin 2013 opbelde en simpelweg zei: 'Ik ga je dwingen om weer iets te maken. Wat het ook is, we gaan het samen doen.' Jenkins pitchte onder andere een geëngageerde actiefilm ('*Die Hard* op de Bay Bridge', aldus Jenkins), maar Romanski weigerde. Het moest persoonlijk en filmisch zijn. En zo kleinschalig dat verder niemand zich er mee zou kunnen bemoeien. Voor die standvastigheid mogen we haar eeuwig dankbaar zijn.

Black Rebels

Moonlight maakt op IFFR onderdeel uit van **Black Rebels**, een themaprogramma bestaande uit films, videokunst(installaties) en randprogrammering waarin zwarte cultuur en cinema vanuit verschillende invalshoeken belicht worden. Onder de films in het programma bevinden zich ook korte films van **Barry Jenkins** en zijn debuutfilm *Medicine for Melancholy* (2008). Collega-regisseur Justin Simien (*Dear White People*, 2014) roemde die film in een interview met IndieWire als startpunt van zijn eigen carrière: '*Medicine for Melancholy* was een "wake-up call". De black cinema-revolutie was begonnen en ik zou mezelf vervloeken als ik niet ook op die trein zou springen.' Jenkins zal tevens in Rotterdam aanwezig zijn voor een masterclass.

Jharrel Jerome en Ashton Sanders in *Moonlight*

alleen voor intern/eigen gebruik